

BABAJI'NİN SESİ

KRIYA YOGA ÜZERİNE ÜÇLÜ ESER

Yazanlar
V. T. Neelakantan
S.A.A. Ramaiah
Babaji Nagaraj

Babaji's Kriya Yoga Order of Acharyas

DİYALOG:

BABAJİ'NİN SESİ

Kriya Yoga

Ölmeyeceksiniz, ölmemelisiniz , ölemezsiniz.

Eğer kabul edilirse, bu hakikat, materyalistlerin güç ve fiziksel zevk için yaptıkları çılgın yarışa son verecek ve herkese ebedi gizemli mutluluk olan Babaji'yi arama fırsatı verecektir. Burada, *Atman* (ebedi ruh'a) atıfta bulunuyorsunuz.

Bilge kişi, ne ölenler için ne de yaşayanlar için yas tutar. Ben, sen ve toplanmış krallar yaşadılar ve tüm zamanlarda da yaşayacaklar. *Jivatman*, (bu bedende yaşayan) çocukluktan, gençlikten, yaşlılıktan ve aynı kolaylıkla ölüm kapısından geçerek başka bir bedene girer. Bu yüzden bilge kişi, ölüm olgusuna asla aldanmaz.

“Arjuna! Sıcağa , soğuğa , zevke ve acıya tahammül et. Çünkü bunların hepsi gelip geçicidir ve duyularla bağımlıdır. Bu dingin varoluş ölümsüzlüğe götürecektir.”

Bilge kişi, hakikat yoksa yaratımın olmayacağını, hakikat varsa da onun yok olamayacağını idrak eder. Bu gerçek , değişmez ve tüm evrende hüküm sürer.

Bedenler ölür fakat bedene sahip olan hakikat sonsuzdur ve yok edilemez. Bu, *Atman*'dır. Bunun başlangıcı ve sonu yoktur ve sonsuza kadar değişmeden aynı kalır. Nasıl ölür veya öldürülür? *Atman*'ı öldürmeyi düşünme. O, sadece eskimiş giysiler gibi bedenleri üzerinden atar ve yenilerini giyer. O, silahla yaralanmaz, ateşte yanmaz, rüzgarda kurumaz, suda ıslanmaz. Diğer taraftan duyuların ve aklın ötesinde olduğu için değişmeyen ve ebedi olan varlığın varlığıdır. Değişime tabi değildir.

“Tüm doğanlar ölmek zorundadır. Yeniden doğuş kesindir. Bu yüzden üzülmeyin.”

Bazıları, bu *Atman*'ın tüm mucizeleri ile farkına vardı. Bazıları, ondan söz etti. Bazıları onu duydu. Bazıları da , anlatılmasına rağmen tek kelime bile anlamadı. (Bhagavad Gita, II.12-37).

Bu yüzden Lord Krishna, Kurukshetra savaş alanında Yüce Arjuna'ya ebedi *Atman*'ın müjdesini verdi. Eğer insandaki tanrısallık kıvılcımı olan bu *Atman* gerçekleşirse ve insan varlığının temeli olarak kabul edilirse tüm acılar yok olacak ve geriye huzur ve barıştan (*Shanti*) başka hiçbir şey kalmayacaktır.

Bu *Jivatman*, yani insan ruhu, evrensel ruh olan *Paramatman* ile temasa geçtiğinde kutsal ruh haline gelir. Eğer kişi, bu yüce konuma ulaşırsa ölümden korkmasına gerek yoktur. Çünkü kutsal ruh, istediği zaman , her yerde kendini ortaya çıkarabilir. Bütün bunlar bir kurgu değildir.

Örneğin İsa Mesih, Oğul, Brahman, Baba'dan geldi ve çarmıha gerildikten sonra sadece müritlerin önünde değil aynı zamanda diğer azizlerin önüne de kutsal ruh olarak ortaya çıktı. Tıpkı ünlü Alman Katolik Stigmatist Therese Neumann ve Hindistan'ın Mahatma Ram Das'ı gibi. Bu mertebeye ulaşan bir diğer ünlü enkarne , Raja Yoga'nın diğer adı olan KRİYA 'yı yeniden canlandıran Babaji'dir.

Yoga, *Jivatman'ın Paramatman* ile birleşmesine neden olan kadim bir tanrı idrak bilimidir. Yoga'nın Hindistan'ın Aryan öncesi sakinleri olan Dravidyanlar tarafından bile uygulandığı anlaşılmıştır. Dravidyanların Hindu üçlüsünün üçüncü üyesi, yogilerin kralı Shiva'yı temsil eden *lingam*'a ibadet ettiklerini gösteren bazı kanıtlar vardır.

Sonra büyük Aryan istilası vuku buldu. Fethetmeye geldiler ancak fethedilmeye ve yavaş yavaş asimile olmaya başladılar. Açıkçası, Aryanlar yoga bilimini Dravidyalılardan öğrenmiş ve ona kendi katkılarını yapmış olmalılar. Kutsal Hindu yazıtlarında (Bhagavat Gita IV.1-2) yoga'nın, onu Hindu Musa Manu'ya aktaran bir aydın olan Vivasvat'a öğretildiğine dair açık bir referans vardır.

O, yogayı Güneş hanedanlığının kurucusu Ikshvaku'ya öğretti ve böylece yoga, kendinden sonra gelen kraliyet bilgeleri tarafından da öğrenildi.

Sri(1)Aurobindo'nun açıkça belirttiği gibi, hiçbir ulus dünyaya sonsuza kadar hakim olmadı ve olamaz. Zaman, birçok Roma İmparatorluğunun yükselişine ve çöküşüne tanık oldu ve her çağda bir ulus ilgi odağı olmuştur. Şimdi de sıra Hindistan'da...

Bu ulusun *Satya Yuga*'sı veya Altın Çağ olarak adlandırılacak böyle bir çağ boyunca karakteristik ulusal özellikler ortama hakimdi. Yoga, Rasarishi Janaka gibi aziz krallar ülkeyi yönetirken açıkça olmasa bile, kapsamlı bir şekilde uygulanmış olmalıydı.

Ancak, nasıl ki her günün bir gecesi varsa, Hindistan da çok geçmeden karanlık, materyalist bir döneme girmiştir. Bu dönem süresince güçlü yoga biliminin kötüye kullanımını en aza indirmek için haklı olarak büyük bilim adamları tarafından, yoga, herkese erişilemez hale getirilmiştir. Hatta bir ara kaybolmaya yüz tutmuş ve büyük bir üstad tarafından yeniden canlandırılmıştı.

Dvapara Yuga'da Lord Krishna, Arjunaya yoganın gizli ilimini açık bir şekilde öğretmişti. (Bhagavad Gita IV. 27-29). Daha sonra Hindu felsefesinin altı önemli sisteminden biri olan Aforizmaları oluşturarak bilimi sistematik hale getiren bilge Patanjali gelmiştir. İlyas, İsa ve Kabir gibi peygamberler aslında Kriya yoga terimini kullanan Patanjali'nin Raja yoga'sına benzer bir teknik kullanmışlardır.

Hindistan tekrar kendine gelmeye başladığında kademeli bir Rönesans yaşandı ve Babuji Ramakrishna, Paramahansa, Sri Aurobindo, Mahatma Gandhi ve Babaji gibi büyük, tasavvufi liderler ön plana çıkmıştır.

Babaji'nin bu ulusal uyanışa katkısı, kısaca KRIYA adını verdiği yoganın kaybolmuş tekniğini yeniden keşfetmesi ve ortaya çıkarmasında yatmaktadır. Bu, Hindistan'ın kültürel miras tacında kıymetli bir mücevherdir.

Editör'ün Notu : 'Sri', İngilizce'de tüm isimlerde ve mantralarda 'Shree' olarak telaffuz edilir; yazım, orijinal ve yaygın olarak kullanılan biçiminde muhafaza edilir.

Kriya Babaji'nin Hayatı:

19.yüzyıl'da güzel bir gün, yalnız bir hacı, bugüne kadar tapaslarla ve büyük azizlerin varlığıyla kutsanmış bir Himalaya bölgesinde, erişilmesi neredeyse imkansız olan bir tepeye çılgıncasına tırmanırken görüldü. Bu yiğit ruh, aylardır dinmeyen bir coşkuyla zamanı ve ölümü fetheden *paranmukta*'sını arıyordu. Belli ki görünmeyen bir güç tarafından motive edilerek yüksek, düz bir tepeye tırmanmayı başardı ve burada örnek aldığı kişiyi, yirmibeş yaşında ölümsüz bir genci buldu. Bu genç, açık tenli, orta boylu ve yapılı, güzel, güçlü, parlak bir vücuda sahipti. Uzun, parlak, bakır rengi saçları, koyu, sakın, ışıltılı yogik gözleri ve tipik geniş bir burnu vardı ve elinde bir *danda* (bambu asa) tutuyordu. Kısacası o, en sevdiği ve en önde gelen öğrencisi Lahiri Mahasaya'nın genç bir kopyasıydı.

Davetsiz misafir, aralarında Swami Kebalananda ve birkaç Amerikalı azizin de bulunduğu grubun arasına girdi. Saygılı bir önseziyle konuşmaya başladı : "Efendim, siz büyük Babaji olmalısınız" ve ardından kendisini müridi olarak kabul etmesi için ona yalvardı. Büyük üstad, oturduğu kaya gibi sessiz ve katıydı. Adayı sessiz bir şekilde sınavdan geçiriyordu. *AUM!* Ve nihayet bardağı taşıran son damla geldi. Hacı'nın artık sabrı tükenmişti ve eğer Babaji'nin ilahi hedefe ulaşma rehberliği onda mevcut değilse intihar edeceğini söyleyerek tehdit etti.

Babaji'nin sakın ve naif cevabı " tamam, yap söylediğini" oldu. Kıymetli aday buna uydu ve mutlak ölümle tanışmak için tereddütsüz bir şekilde uçurumdan aşağı atladı. Bu tatsız olay, Satguru'nun yalnızca adayın hayatını tanrı için feda etmeye ve adamaya hazır olmasını isteyen yoganın kadim katı emrini yerine getirdiğinin farkında olmayan adanmışlar grubunu şok etti ve onların hepsini sersemletti.

Babaji'nin "Cenazeyi getirin" emri, kutsal grubun sessizliğini bozmuştu. Gruptan bazıları, emri yerine getirmek için acele ederek parçalanmış et ve kemik yığınına ayaklarının dibine getirdi.

Satguru sakın bir şekilde "Artık kabul edilmeye hazır" dedi ve kutsal elleriyle et, kemik kalıntılarına dokundu. O da ne ! Harikalar harikası! Mucizeler mucizesi! Birden aday canlandı ve Satguru Deva'nın lotus ayakları önünde secdeye kapandı. "Ölüm sana bir daha dokunmayacak" ilahi lütfuyla birkaç saat içinde ölümsüzleşen yeni çocuğuna karşı sevgiyle parıldıyordu.

Sıradan insanların bu yüce mertebeye ulaşması nesiller boyu sadhana yapmak gerektirir. Babaji, sadece nazik olmak için zalim görünüyordu.

"Haydi taşı tarağı toplayıp gidelim (*dera danda uthao*) " ustanın müzikal sesi, tanıdık komutu çınılıyordu. Yeniden dirilen *Chela* da dahil olmak üzere görünmez olmuşlar ve tepeden kaybolmuşlardı. Bu astral yol, Babaji'nin kutsal Badrinath bölgesinde bir kayalıktan diğerine geçmek için kullandığı yöntemlerden biriydi.

O, insanlığın Kriya'nın gizemli yolu aracılığı ile mükemmelliğe ulaşması için yavaş ama istikrarlı evrimsel ilerleyişinin aktif bir tanığı olarak yüzyıllardır burada yaşamaktadır.

Kriya Babaji'nin hayatının bozuk fiziksel yapısı hakkında çok az şey biliniyordu. Daha önce kimse ona bu önemsiz fakat ilginç detayları sormaya cesaret edememişti. Bilmemize izin verilen tek şey onun Kriya aracılığı ile insanlığın kurtuluşuna olan derin ve kalıcı inancıydı.

Babaji'nin yaşam tarihi aslında onun inançların, mezheplerin veya ulusların yok edilmesini tanımayan küresel misyonunun tarihidir.

9.yüzyılda tanınmış monist Acharya Shankara, *gurukuvalasını* Govinda Bhagavatpada'nın yönetiminde tamamladı ve Hindistan'ın kalbi Banaras'a gitti. Orada Babaji onu Kriya yoganın gizemlerini yaşatmak için canlandırdı. (Bu olay,üstadın kendisi tarafından Lahiri Mahasaya ve Swami Kealananda'ya anlatıldı).

Ortaçağ döneminde Hindistan'da, Hindu-Müslüman imparatoru Büyük Ekber'in iktidara geçmesi ile sonuçlanan dini bir ayaklanma yaşanmıştı. Bu dönemde birçok seçkin aziz Hindistan'ın farklı bölgelerine görev yapmıştı. Bunlardan Banaras'ın usta yogisi Kabirdas da vardı. *Mantra gurusu* bir *bhakta* iken bu azizin nasıl en büyük yogilerden biri olabileceği yazar için bir gizemdi. Gerçek şu ki, O, 15.yüzyılda Babaji tarafından inisiye edilmiştir. Bütün bunlar üstadın yaşının asırlardan fazla olduğunun açık bir göstergesidir.

19.yüzyıl, Hindistan tarihinde "altın harflerle" yazılmış bir dönemdi. Hindistan'ın bağımsızlığının ilk savaşı modern Rönesans'ın başlangıcını işaret ediyordu. Yüce Kriya müjdesini heryere yaymanın zamanı gelmişti. Bu amaç için seçilen en değerli ruh, en sevdiği öğrencisi Lahiri idi (Kendi deyimini ile).

Babaji'nin Lahiri Mahasaya'ya olan sevgisi, ölümsüz ve çok derinden idi. Bir enkarnasyonda Lahiri, Üstadı ile uzun yılları beraber geçirmişti, özellikle de Drongiri dağındaki mağarada. Ancak geçmiş eylemleri nedeniyle ölümlü bobininden (Bu deyim, günlük yaşamın sıkıntıları ve dünyanın çekişme ve ızdırabı için kullanılan şiirsel bir terimdir. Taşınacak veya terk edilecek bir yük anlamında kullanılır) kurtulmak ve Satgurusunun görüntüsünü kaybetmek zorunda kaldı.

Kusursuz bir varlık olan Babaji, ölümün ötesindeki hayatta bile onu takip edebilmişti. Onu, iyi ve kötü günde bir anne kedi gibi koruduktan sonra öğrencinin işkence dolu anne karnı hayatını tamamladığını ve Bengal'in Nadia bölgesinde, 30 Eylül 1928'de Multakashi ve Gaur Mohan Lahiri'nin bebeği olarak doğduğunu görmenin sevincini yaşadı. Adı Shyama Charan Lahiri idi. Dört yaşındayken yogi kıyafetiyle kendini Nadia'nın kumlarına gömdüğünde yaşam, ölüm ve sonrasındaki gurusu onu izliyordu. Böylece Babaji, otuz yıldan fazla bir süre boyunca sevgili müridine rehberlik etti ve sabırla onun kendi cemaatine dönmesini bekledi. Mağarası, asana battaniyesi ve taşı bile Yüce Satguru tarafından temiz tutulmuştu.

Otuzüç yıllık dünyevi aile hayatından sonra artık büyük an gelmişti. O sıralarda Lahiri Mahasaya, Danapur'daki Askeri Mühendislik Departmanında devlet muhasebecisi olarak çalışıyordu. Babaji, amiri ile görüştü ve merkez ofisten Lahiri Mahasaya'nın Himalayalardaki yeni bir ordu karakolu olan Ranikhet'e nakledilmesini içeren bir telgraf gönderildi.

Tonga (Hindistan'ın kırsal bölgelerinde kullanılan iki tekerlekli bir araç) ile beşyüz millik zorlu yolculuğu bir hizmetçi ile birlikte tamamlamak tam otuz gün sürdü. Neyse ki ofis görevleri hafifti ve kutsal ormanlarda büyük azizleri aramak için dolaşacak bolca zamanı vardı. Bir öğleden sonra tek başına dolaşırken uzakta bir sesin kendisini adıyla çağırdığını duyunca tarif edilemeyecek kadar şaşırdı, hızla yürüyerek Drongiri Dağı'na tırmandı ve düz bir açıklığa ulaştı ve burada fiziksel olarak onun aynadaki yansıması gibi görünen bir yabancı tarafından sevgiyle karşılandı. Temiz mağaralardan birinde dinlendi ama aziz ev sahibini tanıyamadı. Yıllar süren ayrılık ve yeni tecrübe katmanları, geçmiş anıların üzerinde kalın bir yük oluşturmuştu. En sevdiği yünlü koltuktan ve mağaranın tanıdıklığından bahsetmenin ona faydası olmadı. Sonunda alnına hafifçe vuruldu ve bir anda önceki doğumunun hoş izlenimleri ön plana çıktı. Lahiri Mahasaya, bunca yıldır kendisini nasıl takip ettiğini anlatan Babaji'yi sevinçli bir şekilde tanıdı.

Gurusunun emrine uyarak bir tas yağ içti ve geceyi geçirmek için nehrin kayalık kıyısı olan Gogash'a çekildi. Orada, keskin Himalaya soğuşundan, nehrin dalgalarından ya da orman canavarlarının uğultularından hiç etkilenmedi. Gece yarısı bir arkadaşı onu sıcak giysilerle , bilinçaltındaki dünyevi arzuyu yatıştırmak ve söndürmek için özel olarak tasarlanmış büyük bir saraya götürdü. Orada, diğer öğrencilerle çevrili olarak, elinde başlatıcı kurban ateşini yakan büyük Babaji tarafından Kriya Yoga'ya inisiye edildi. Şafaktan sonra acıktığını söylediğinde gözlerini kapatması istendi. Tekrar açtığında muhteşem sarayın ortadan kaybolduğunu ve grubun aynı eski mağaraların yakınında oturduğunu gördü. Babaji ona ihtiyacı olan yiyeceği alabilmesi için elini sihirli bir kaseye sokmasını emretti. Suyu aradığında aynı kase ihtiyacı olanları ona verdi.

Aynı gün bir battaniyenin üzerinde otururken Babaji onu kutsadı. Lahiri, başına dokunarak yedi gün boyunca süren *nirvikalpa samadhi*'nin mutluluğuna ulaştı. Son günlerde efendisinin ayaklarına kapandı ve her zaman onun yanında kalmak için ondan izin istedi. Babaji, onu içsel feragat ile ideal bir evsahibi yoginin hayatını sürdürmesi için evine dönmesi gerektiği konusunda ikna etti. Babaji onunla bir Kriya Yoga Gurusu olarak sorumlulukları hakkında uzun uzun konuştu. Kriya inisiyasyonunu alabilmek için tam olarak içsel feragat etmenin katı koşulu vurgulandı. Bu aşamada yumuşak kalpli Lahiri Mahasaya bu korumanın biraz yumuşatılması için yalvardı. Babaji, tüm mütevazı arayışçılara özgürce inisiyasyon vermesine izin verecek kadar nazikti. Ertesi sabah, şanslı bir öğrenci görevi yerine getirmek için isteksizce veda etti. Üstad, her çağrıldığında onun yanına gelmeyi kabul ederek onu teselli etti.

Lahiri, on günlük bir aradan sonra ofiste karşılandı ve kısa bir süre sonra merkez ofisten gelen bir mektup, ilk atamanın bir hata olduğunu belirterek onu Danapur'a yeniden atadı. Bu olayların arkasındaki itici gücü sadece Kriyaban (Kriya Yogi) biliyordu. Danapur yolu üzerinde Moradabad'ta bazı Bengal'lilerle birkaç gün geçirdi. Ev sahibi, Hindistan'da gerçek azizlerin olmadığından yakınıyordu ve Lahiri Mahasaya'ya büyük bir şevkle Himalaya'lardaki son deneyimini anlattı. Bu anlattıklarının bir hayal ürünü olduğu düşünülerek gözardı edildi. O da, onları ikna etmek için üstadını onlara göstermeye karar verdi.

İki battaniye koltuğu olan ıssız, karanlık bir odada önemsiz bir şey uğruna çağrıldığı için öfkeli bir bakışla gelen Babaji'ye dua etti. Lahiri Mahasaya bunun için ondan özür diledi ve bu halkın zihninde inanç yaratmak için ona kalması için yalvardı. Nazik üstad kabul etti, ancak bundan sonra her çağrıldığında değil, sadece ihtiyaç duyulduğunda geleceğini bildirdi. Grubun bir üyesi, ışık saçan figürü, toplu hipnoz olarak adlandırdı. Ancak bu şüphe bir süre sonra ortadan kalktı. Çünkü Babaji onların kendi kutsal bedenine dokunmalarına izin verdi ve oradan ayrılmadan önce helva yedi. Bu olayın izleyicilerin bakış açılarında bir devrime yol açtığını belirtmeye gerek yok.

Lahiri Mahasaya, görevini yerine getirmek için yıllarca Banaras'ta çok fazla tanıtım yapmadan yaşadı. Müritler ve adanmışlar, ayaklarının dibinde oturmak için yavaş yavaş evine akın ediyordu. Böylece Maitra, Abhoya, A.Gafor Khan, Brinda Bhagat, Swami Bhaskarananda, Sarasvati, Balananda Brahmachari, Banaras Maharajah ve oğlu Maharajah Jotinre Mohan, Abnash Babu, Sri ve Srimati Bhagavati Charan Ghosh, Kashi Moni, Swami Keshabananda, Panchanon Bhattacharya, Swami Pranabananda, Rama, Swami Yukteswar ve daha sayamayacağımız kadar birçok kişi geldi. Hatta Banaras'a gelemeyen ateşli bir adanmışı uzaktan inisiye etmişti.

Böylece, Hint Rönesans'ının modern çağı boyunca keyifli Kriya Ganga'sı Himalaya'lardaki Babaji'den insanoğlunun sefalet ve acı dolu yaşam alanına aktı.

Bu dönemde Lahiri Mahasaya, Babaji ile birkaç kez karşılaştı. Bu, şimdiye kadar yalnızca iki kişinin faydalandığı nadir bir ayrıcalıktır. Prayag Kumbha Mela sırasında sadhular arasında dolaşarak

yalvaran bir keşişin “’zihinsel ikiyüzlülüğünü” eleştirdi. Kısa bir süre sonra, Büyük Babaji’nin bir münzevinin ayaklarını yıkadığını ve sonra da kaplarını yıkamayı teklif ettiğini görünce bu duruma çok şaşırdı. Böylece ona alçak gönüllü olmanın büyük dersi verilmiş oldu. Bir gece Kriya Babaji, Lahiri Mahasaya, Swami Kebalananda ve diğer *chela*’larla birlikte yanan bir vedik ateşin etrafında oturuyordu. Aniden yanındaki bir öğrencinin çıplak omzuna , yanan bir kütükle hafifçe vurdu.

Lahiri Mahasaya : ‘‘Ne kadar acımasız !’’

Babaji : ‘‘Ama bunun için *Prarabdha*’sına göre yakılarak öldürüldü.’’ Herşeye gücü yeten üstad, şifa veren elini yanan omzuna koydu ve böylece onu acı dolu bir ölümden kurtardı. Babaji’nin lütfuna şükürler olsun !

Büyük Siddha Trailanga Swami’nin öğrencisi olan Yahudi Brahmacharini Shankari Mai, Kalküta yakınlarındaki Barackpur’daki Lahiri Mahasaya’yı ziyaret edmişti. Babaji sessizce odaya girdi ve onlarla konuştu. Lahiri Mahasaya, gece yarısı aniden münzevi Ram Gopal Mazumdar’a hemen ve tek başına Banaras’taki Dasasamedh ghat’a gitmesini emretti. Komut hemen yerine getirildi. Ram Gopal gözlerden uzak bir yere oturdu. Bir süre sonra, Babaji’nin kendinden geçmiş kız kardeşi Mataji’nin yogik havaya yükselme süreci ile dışarı adım atıp, gizli bir mağarayı açığa çıkaran devasa bir taş levhayı açık halde bulunca hayretler içinde kaldı. Kısa bir süre sonra Lahiri Mahasaya ve Kriya Paramguru ortaya çıktı. Üçü de Babaji’nin ayakları önünde secdeye kapandılar.

Babaji : ‘‘Formumu değiştirmeyi ve sonsuzluğa dalmayı düşünüyorum’’.

Mataji : ‘‘ (Yalvararak) Üstad, planını gördüm. Neden bedenini terk etmelisin?

Babaji : ‘‘ Çünkü görünür ya da görünmez olmanın hiçbir önemi yok’’.

Mataji : ‘‘ Guru Deva, eğer bir fark yaratmayacaksa lütfen formunuzu atmayın’’.

AUM! Sevgili Üstad, yalnızca seçilmiş birkaç kişi tarafından görülebilecek olan fiziksel bedenini korumaya razı oldu. Böylece, Kriya oluşumunun tarihindeki önemli bir kriz, kutsal kız kardeş Jai Mataji’nin müdahalesi ile önlenmiş oldu.

Konuşmanın ardından büyük üstad, korkmuş Ram Gopal’ı sakinleştirdi. Daha sonra üç deneyimli usta havaya yükseldi ve kendi hedeflerine doğru yola çıktılar. Gurudesvar Mohulla kulübesine döndüğünde Ram Gopal, gecenin perde arkasından tamamen haberdar olan Gurusunun da fiziksel olarak evde mevcut olup, diğer öğrencilere ölümsüzlük üzerine konuşmalar yaptığını duyunca çok şaşırdı. Lahiri Mahasaya’nın aynı anda iki bedenle farklı yerlerde bulunma gibi yüce bir mertebeye ulaştığını anladı.

Kriya Guru’nun önemli müritlerinden biri , üstadın şefaati sayesinde Brahman’la birleşebilen Swami Pranabananda idi. Daha sonra, evrensel vizyona ulaştı ve birden fazla bedende, farklı yerlerde bulunmanın yogik gücünü geliştirdi. Sonunda, belirlenen saatte, ölümlü bobinlerinden kurtuldu ve daha önce duyulduğu gibi, yeniden doğmadan önce kısa bir mutluluk döneminin tadını çıkardı. Yeniden doğumundan birkaç yıl sonra Kriya Babaji’nin ölümsüz grubuna katıldı.

Lahiri Mahasaya’nın mesihvari yaşamı artık sona yaklaşıyordu. Kriya Mulaguru, misyonu sürdürmek ve Kriya Mutluluk Kitabını batıya yaymak için ön hazırlıklar yapmak üzere önde gelen müritlerden biri olan Sri Yukteswar’ı seçti. Lahiri Mahasaya’nın cesaretlendirdiği Yukterswar, Ocak 1894’te

Prayag Kumbha Mela'ya katıldı. Batılı bilim adamlarının aksine hayatlarını boşa harcadığını düşündüğü kalitesiz sadhuların gürültüsünden ve toplanmalarından nefret ediyordu. Tam o sırada , parlak yogik gözleri olan tuhaf bir aziz ve etkileyici müritlerden oluşan bir grup, çok aşağılardaki Ganga Nehri'nin kıyısında onu çağırdı ve kucakladı. Bu aziz, ziyaretçiyi evindeymiş gibi rahat ettirmek için kimliğini açıklamayan babaji'nin ta kendisiydi. Sri Yukteswar'ın birgün *samnyasin* olacağını ima etti. (Yıllar geçtikçe, bu söz gerçek oldu). Sonra ona, birçok kişinin hatasından dolayı tüm mela sadhus cemaatini suçlamak yerine (suyu bırakıp süt içen) efsanevi kuğu gibi davranmayı öğretti.

Şimdi konuşma, tasavvufun asırlık sorununa doğru sürüklendi. Bu aktivite daha çok doğu-batı çatışması olarak bilinir. Babaji, uluslararası misyonuyla, kriya yoga yoluyla doğu ve batının uyumlu bir şekilde gelişmesinin gerekliliğinden büyük bir duyguyla bahsetti.

Kriya'nın mesajını Batı'ya taşıyarak ılımlı bir misyoner olacak bir mürit gönderme söz verdi ve ayrıca ondan Hindu ve Hristiyan kutsal yazıtlarının temel birliği hakkında küçük bir kitap yazmasını istedi. Unutulmaz toplantı, Lahiri Mahasaya'ya verilen veda mesajı ile sona erdi.

Bu, Kriya oluşumunun tarihinde çok önemli bir gündü. Çünkü bu tarihte Babaji'nin Mutluluk Kitabı'nın dünyanın farklı yerlerine yayılmasına yönelik ana planı hazırlanmış oldu. Bütün övgüler Kriya Satguru'ya ve onun misyonuna olsun.

Hemen ertesi gün, Sri Yukteswar, Guru'suna bu muhteşem karşılaşmayı şu mesajla anlatmak için Banaras'a doğru yola çıktı : 'Lahiri'ye bu yaşam için depolanan gücün artık azaldığını ; neredeyse bittiğini söyle.' Görünüşte esrarengiz bu sözler söylendiği anda, büyük *nishkamya* karma yogi, dünya ile tüm bağlarını kopardı ve solgun bir heykele dönüştü. Lahiri Mahasaya, her zamanki neşeli çehresini yeniden kazanmadan önce, ölüm gibi sessiz üç uzun, endişeli saat boyunca hüküm sürdü.

Hayat enerjisi tam olarak bitmediği için ayrılma saati henüz gelmemişti. Bu arada Sri Yukteswar, Guru'sundan Kumbhmela Sadhu'nun Kurtarıcı Babaji'den başkası olmadığını duyunca hayatının en büyük sürprizi ile karşılaştı. Veda'lar ve İncil'in özünü karşılaştıran ilk melodik Sanskrit dizesini içeren ilahi kitap "The Holy Science"ı yazmak için acele bir şekilde Serampore'deki evine gitmek için yola çıktı. Keyifli görevini tamamladıktan sonra Ganj'da yıkanmaya gitti. Sessizlik, günün emriydi. Eve döndüğünde ıslak giysilerin hissettirdiği bile duyabiliyordu. Bir şey onu dürttü. Arkasını döndüğünde ölümsüz Babaji ve arkadaşlarını nehir kıyısına yakın büyük bir banyan ağacının altında otururken buldu. Heyecanla ayaklarının dibine kapandığı Kurtarıcı onu karşıladı, ancak Serampore inziva yerini ziyaret etme davetini nazikçe reddetti. Sri Yukteswar, seçkin ziyaretçilere biraz et getirmek için aceleyle eve gitti, ancak geri döndüğünde onları hiçbir yerde bulamadı. Grup, sanki ortadan kaybolmuş gibiydi. Birkaç ay sonra, Lahiri Mahasaya'nın Banaras'taki odasının yakınında, güneş ışığının arkasına saklanmış olan Büyük Babaji'yi göremedi. Guru, daha sonra alnına dokunarak bakışlarını bir süre kusursuz hale getirdi ve Yukteswar, her daim genç kalan Paramguru'yu gördü. İlk bakışta şikayetini hatırlayarak ayaklarının önüne eğilmedi. Ancak ardından gelen ve pek de hoş olmayan açıklama Yukteswar'ı tatmin etti ve saygılarını sunmak için diz çöktü. Sevgi dolu Satguru onun omuzunu okşadı. Bu olaydan kısa bir süre sonra, 1895'in belirli bir saatinde, Lahiri Mahasaya vücudunu değiştirdi.

Kriya Misyonunun ağır sorumluluğu, Swami Yukteswar tarafından üstlenildi. Yıllarca sabırla bekledikten sonra karşı konulmaz bir manyetik güç tarafından huzur limanına çekilen baş müridi Paramahansa Yogananda Giri'yi karşılamaktan ve eğitmekten son derece memnundu. Sert Yukteswar,

mucizevi yollarla ona üniversite diploması kazandırdı ve böylece onu Batı ülkelerinde gelecekteki misyonerlik çalışmaları için eğitti. Yıllar süren *gurukuvalasa* ve *sadhana*'dan sonra Yoganandaji, ustasının lütfuyla kozmik bilince ulaştı. Bu lütuf sayesinde, 1918'de Bihar Ranchi'de Yaguda'ya benzersiz tasavvufi, zihinsel ve fiziksel gelişim sistemini öğretmek için büyük bir yoga okulu kurdu. Bu arada Swami Yukteswar, bir dizi Sadhu Sabha merkezi kurdu ve böylece değerli müridiyle birlikte Kriya meşalesinin yanmasını sağladı.

1920'de Yoganandaji, Hintli bir delege olarak Boston'daki Uluslararası Amerika dini Liberaller kongresine katılma davetini kabul etti. Bu davet, kendisini yönlendiren tasavvufi bir vizyonun ardından geldi ve o, gurusunun izni ve babasının maddi desteği ile kongreye katılmak için çalışmalar yaptı. Ayrılışının arifesinde, batı materyalizminin cazibesine kapılmamak ve bu hareketin ilahi iznini almak için büyük bir kararlılıkla saatlerce dua etti. Kelimenin tam anlamıyla yorgunluktan yere yuvarlanacağı sırada birisi kapısını çaldı. Bu gelen, onun düşüncelerini okuyan ve ona güven veren Kriya Mulaguru'dan başkası değildi: “ Göksel babamız duanı duydu. Bana şunu söylememi emrediyor : *Guru*'nun emirlerini takip et ve Amerika'ya git. Korkma, sen korunacaksın “. Secdedeki azizi kaldırdıktan sonra hayatı ve Kriya Misyonu'nun geleceği hakkında konuştu. Yoganandaji, bir duygu krizinde ,tavsiyesinin tersine, Babaji'yi defalarca takip etmeye çalıştı, ancak görünmez bir güç onun ayaklarını yere yapıştırdığı için başarısız oldu. Onu başka bir zamana götüreceğine söz veren Babaji, sevgi dolu bir dua ile oradan ayrıldı.

Neyse ki, Paramahansa Yogananda Giri, ilk modern Kriya misyoneri olarak Ağustos ayında Hindistandan ayrıldı. Din Bilimi Kongresi'nde konuştuğundan sonra Kriya'nın modern binasını inşa etmek için mütevazı bir ortamda yıllarca aralıksız çalıştı. Onun bu muazzam çalışmaları sonucunda dünya çapında 90 şube açıldı – 26'sı ABD'de, 3'ü Kanada'da, birer tane Küba ve Havai'de, 8'i Güney Amerika ve Afrikada, 6'sı Meksika'da, 2'si Filipinler'de, 22'si Hindistan'da, 16'sı Avrupa kıtasında ve 4'ü Britanya adalarında. Ayrıca merkezleri Mount Washington, 3880 San Raphael Bulvarı, Los Angeles 65, California, ABD'de bulunan “Self Realization dergisi” ve Kalküta yakınlarındaki Dakshineswar'da onbeş günde bir yayımlanan “Yogoda Sat Sangah” öğrenciler için yoga dersleri vermektedir. Şu ana kadar 300 binden fazla girişim başlatıldı.

1935'te Swami Yuteswar'ın zihinsel çağrısına yanıt olarak yoganandaji, yolda farklı ülkelerden geçerek Hindistan'a doğru yola çıktı. Hindistan'ı da gezerek yogoda'nın müjdesini dört bir yana yaydı ve başyapıtı olan “ Bir Yoginin otobiyografisi” için malzeme topladı. Mahatma Gandhi, onun müridi oldu. Babaji ile tekrar karşılaşmak için sabırsızlanıyordu ama Kurtarıcı, Himalayalar'da dolaşırken Swami Keshabananda aracılığıyla onunla başka bir zaman buluşacağına dair haber gönderdi.

9 Mart 1936'da Swami Yukteswar, 81 yaşında vefat etti ve ustası *Hiranaya loka*'da çalışmayı sürdürürken bu dünyadaki küresel Kriya hareketini yeniden organize eden Paramahansa Yogananda Giri görevini teslim etti.

1936'nın sonlarında Yogananda Amerika'ya döndü ve on yıldan fazla bir süre boyunca Kriya davasına hız kesmeden hizmet etti. 1951 yılının sonlarına doğru ikinci kez Hindistan'a döneceği konuşulmaya başlandı. Ancak 1952'nin ilk yarısında, aylardır gözlerden uzak bir sadhana hayatı sürdüren Yoganandaji'nin Amerika'daki Hindistan Büyükelçisine verilen resepsiyona katılmak için dışarı çıkmasıyla Kriya hareketi beklenmedik bir şekilde ağır bir darbe aldı. Aniden yere yığıldı ve yirmi gün sonra bile çürümeyen fiziksel bedeni Amerika'da ve başka yerlerde duyguların duygusu oldu! O, Sri Aurobindo ve Saint Bernadette gibi azizlerin galaksisine aitti.

Gerçekten de bu büyük kaybı telafi etmek için Babaji, ihmal edilmiş ama yetenekli, deneyimli bir gazeteciden bir *mahasaya* yetiştirmeye karar verdi. İlerleyen sayfalarda anlatılan bu ilginç olay, yalnızca okültistlerin zihnine aşına olmakla kalmayacak, aynı zamanda başkalarına da düşünmek için bol miktarda katkı sağlayacaktır.

Bir Misyonun Doğuşu :

‘Boag Yolu, Numara 9.’, Sri V.T. Neelakantan tarafından Satguru Rama Devi hakkında yazılmış bir kitaptır. Yazar, yukarıdaki yayın için M.O.’ya not yazmak üzere idi. Aklından bir düşünce geçti: ‘‘Tasavvufi hazinelerinizi başkalarıyla paylaşmanın zamanı gelmedi mi?’’ Ve, yaptı. ‘‘Sayın Bayım’’ yerine ‘‘Sevgili Atman’’ kullanıldı ve ‘‘sizinki’’ yerine ‘‘herzaman kendiniz’’ kullanıldı.

Notun sona ermesi, 1-1 Arulananda Mudaly sokağı, san Thome’da, Mylapore Madras’ı bizzat ziyaret eden V.T.N (Sri V.T.. Neelakantan)’ı etkiledi. Tuhaf, görünmez bir güç bizi birbirimize çekti. Bunu sık ziyaretler ve tasavvufi konularla ilgili saatlerce süren açıklamalar izledi. Saygı sınırı içinde bir yaklaşım geliştirdi.

Birgün tasavvuf ile ilgili kitaplar istedi. Paramahansa Yogananda’nın ‘‘Bir Yogi’nin Otobiyografisi’’ ni aldı. Bu, onun zihninde küçük bir devrim yarattı. Sık sık adını anarak Kriya Babaji’nin bir müridi oldu.

V.T.N. ile ilgilenen ünlü bir cerrah (önceki doğumundan itibaren) ameliyat ettiği bacağındaki yaraya Bakımevi’nde ücretsiz pansuman yapıyor, fakat onun acılarına aldırmadan sağlığına dikkat etmediği için onu azarlıyordu. Birgün doktor’un *lalita shashranamavali*’si iyice çekilmez hale geldi ve V.T.N. bir daha asla pansuman yaptırmak için oraya gelmemek üzere, bezgin bir şekilde oradan ayrıldı.

Bacağındaki derin ülserle rağmen neredeyse hergün yaptığı gibi, bir grup meditasyonuna katılmak için Egmore’dan San Thome’a kadar tüm yolu yürüyebilecek kadar yakıcı tasavvufi bir coşkuya sahipti. Ancak o gün çok yorgundu ve Marina’da yol kenarındaki bir bankta oturup şöyle dua ediyordu: ‘‘Babaji ! Bu hac ziyaretini yerine getirebilmem için bana yeterli gücü verir misin?’’. Duası cevaplandı. O anda kendini yenilenmiş ve güçlü hissetti ve gideceği yere ulaştı. *Jai Babaji*.

Haftanın sonuna doğru, V.T.N.’nin acıları had safhaya ulaştığında, cerrah, hemşiresi ile birlikte evine geldi ve bacak yarasının günlük pansumanı için ayrıntılı düzenlemeler yaptı.

V.T.N. ,ünlü gazeteci, şaşkına döndü. Doktor diyetini bile ücretsiz olarak düzenlemişti. Babaji’nin lütfuna şükürler olsun. Günler geçtikçe coşkusu iyice arttı ve Yogoda Satsangh’a üyelik için başvuracağı günü sabırsızlıkla bekliyordu. Aynı zamanda aileden birinin dünyevi doğası da ona engel teşkil ediyordu ve o kişiyi düzeltemediği için sık sık pişmanlık duyuyordu. Bu durum onun sadhana’sına bir engel oluştuyordu.

17 Temmuz 1952’de yazar konuya değindi. Bir Hacı, Badrinath’a doğru sekerek ilerliyordu ve biri onun varış noktasına ulaşip ulaşmayacağını merak ediyordu. Ama Hacı, birkaç hacıyı sırtında taşıyıp taşıyamayacağını düşünüyordu. Hedefe ulaşmadan reform yapmaya ve başkalarının yükünü taşımaya çalışmamalıyız. Manyetik ışık saçan bir aziz’e dönüştükten sonra diğerleri zamanı gelince tasavvufi radyasyonları hissedecek ve onlara tepki verecekler.

18 Temmuz 1952 Cuma gecesi saat 1.30 civarında V.T.N. 9.Surammal Lane ,Egmore, Madras adresindeki küçük kutsal puja odasında sırtüstü yatıyordu, meditasyon halindeydi. Hiçbir form görünmüyordu. Net olarak çınlayan bir ses konuştu : ‘‘Uyanık mısın?’’ ‘‘Uyanık mısın?’’

V.T.N. : ‘‘Evet’’

Ses : ‘‘Dinle. Gemidesin. Gemiye binerken bagajlar, iki parçaya ayrılır. Biri alınıp kabul edilir, diğeri ‘istenmeyen’ olarak etiketlenir. ‘İstenmeyen bagaj’, mürettebata teslim edilir. Bu, o bagajın gemiye alınmayacağı anlamına gelmez. Sadece başka bir kişi onun sorumluluğunu üstlenir. Yani, aileniz de ‘istenmeyen bagaj’dır. Bu konuda endişelenmeyin. Yolculuğunuza odaklanın. Siz gelişmiş bir ruhsunuz ve herhangi bir uygulamaya ihtiyacınız yok. Davamız için çok şey yapabilirsiniz. HUM.

Konuşma sona erdi. Öğleden sonra V.T.N. San Thome’a gitti ve bu heyecan dolu deneyimi anlattı. Görünmez kişinin Kriya çemberine bağlı olduğunu doğru tahmin etmişti ve onun Yogananda olup olmadığını merak etmişti. Yazar, ‘‘Babaji olabilir’’ dedi.

Ertesi gün, Vedagiri aniden bayıldı. V.T.N.’nin tasavvufi sevgilisi tehlikede idi. Soruşturma sırasında gazeteci, çocuğun kabızlık yaşadığını öğrendi ve aklına Lahiri Mahasaya’nın bir çocuğu Hint yağı ile mucizevi bir şekilde diriltmesi geldi. Ağzına yedi damla yağ dökerek şöyle dedi : ‘‘ Ramaiah, senin Vedagirin çok ağır’’. Çocuk birdenbire canlandı ve sanki hiçbirşey olmamış gibi okula doğru yürüdü. Bu, Babaji’nin lütfunun bir eseridir.

Bu arada V.T.N.’nin meditasyonu oldukça güçlü bir şekilde devam ediyordu. 20 Temmuz 1952’de ortasında AUM bulunan ışık kubbesi ortaya çıktı. Bir çift göz ona doğru döndü. Daha sonra kendini havada uçarken buldu. Bu çok ilginçti. Rüya görmediğinden emin olmak için eliyle yere dokundu. Bir süre sonra aşağı indi.

Birkaç gün sonra, sabah 6’da yüceltilmiş mertebeye çekildi. İnce yaprakları olan parlak lotus, gövdesinin ortasında belirdi ve yavaş yavaş yükseldi. Yaprak sayısı yedi oldu ve üç gruba ayrıldı. Her biri, üç yapraktan oluşan iki grup yüzün yan kısımları boyunca yükselirken, yedinci grup burunla aynı hizada düz bir şekilde ilerliyordu. Hepsi tam bir lotus oluşturmak için *sahasrara*’da taç üzerinde yeniden biraraya geldiler. Aynı zamanda kulaklarda belirgin bir uğultu vardı. Bu arada cerrah onu muayene etmeye gelmişti ama V.T.N. çok güçsüzdü. Bu durum, sabah 9’a kadar süren istem dışı bir deneyimdi. Belli ki görünmez bir ilahi kaynağın teşvik ettiği nazik doktor, bunu hoş bir şekilde karşıladı ve birkaç saat sonra tekrar geldi.

Vedagiri’nin okul ödemesi çok gecikmişti. İyi çocuk, saatlerce sabırla bekledikten sonra trans halindeki babasını rahatsız etmeden oradan ayrıldı. Oldukça ilginç bir şekilde onun iyiliği için, tüm çocukların okul ücretlerini geç ödemelerine izin verildi. Fazla söze gerek yok, V.T.N., bu ilahi takdir eylemlerinde Babaji’nin lütfunun görünmez işleyişini haklı olarak gördü. Yazar akşam, ansızın V.T.N.’nin Kriya müjdesi’nin henüz tam yerleşmediği Güney Hindistan’da yayılması için seçilebileceğini belirtti.

23 Temmuz 1952 Çarşamba günü saat 00.’da V.T.N., aynı ilahi sesi duyduğu için mest olmuştu. Mesajın içeriğinden kesinlikle Babaji olduğu sonucuna vardı.

‘‘Uyandın mı? Dinle. Dün sana Kriya’nın Güney Hindistan’da ilerlemediği söylendi. Gerçekten, olması gerektiği gibi hiçbir yere yayılmamıştı. Aylardır sana ulaşmaya çalıştım ve tuhaf bir şekilde şimdi duyarlısın.’’ Ses, aşkın tatlı hissiyle titriyordu. ‘‘Kalemini bu amaç için kullanmaya karar verdim. İki kitap yazman gerekecek. Birincisi ‘‘Tasavvufun kilidi açıldı’ ve diğeri ‘Kriya, tüm

hastalıkların ana anahtarı'' bir gazeteci olarak hoşuna gidecek bir başlık.. Veya onu 'Tüm hastalıkların ana anahtarı (Kriya) olarak değiştirebilirsin.

Diğerleri yalnızca inisiye olanlara dokunabilirken, ben dışardakilere bile dokunabiliyorum. Senin için iki *Kriya sadhaka*'ya dokunuyorum. Birincisini iyi biliyorsun. Diğer ise Adyar'da çok parası olan ve ne yapacağını bilmeyen bir bayan.

V.T.N.: 'Adı ne?' diyerek sözünü kesti.

İşaret parmağı sert bir şekilde havaya kalktı ama ilahi üstad'ın tüm formu henüz görülmemişti. Şöyle devam etti : ' Hala tantrik uygulamalar ile uğraşıyor. Mesaj tam anlamıyla alınmadı. Her neyse, Higginbothams'tan mevcut tüm kitaplarınızı satın alacak kadar ileri gitti. Sivananda'daki yayınlarınız için henüz postaya verilmemiş bir kartpostal yazdı.

Gazeteci, sabah erkenden kalkıp meditasyon yapabilmek için uyudu. Acınası bir görüntü gördü. Arkadaşı, ilahi müzisyen, böbrek rahatsızlığı çeken bir *jibba* olan *dhoti*'yi giymiş solgun bir yüzle ortaya çıktı. 'Neelakantan, K. Sastri tükendi, ben de neredeyse tükenmek üzereyim." diye konuştu. Amcamdan kütüphanemi sana teslim etmesini istedim". V.T.N.'nin üzüntüsü arttı. Çünkü daha önceki akşam yazar bu gelişmeyi ona defalarca kez ima etmiş ve onu bu gelişmeye hazırlamıştı.

Yazar, öğleden sonra ilahi lütuf aracılığı ile bu deneyimlerden bahsederken, sıradan bir şekilde, eğer dünyevi hayattan tasavvufi hayata doğru radikal bir değişiklik olursa, deyim yerindeyse ikinci bir doğum olursa, o zaman krizden kurtulma şansının olduğunu belirtti.

İlginç bir şekilde sonraki saat 00.00'da ilahi üstadın sesi konuya değindi : 'Başkalarını sevenleri seviyorum. Arkadaşın bir ömür daha yaşayacak, eğer.....'

V.T.N.: 'Benim ömrüm 7,5 inç. Bu, şu anlama mı geliyor?'

'Hayır, buradaki ömür, öbür dünya (Ahiret) demektir. Yani arkadaşın için beş yıl demektir. Yalnızca görülebilen beş parmağını gösterdi. 'Eğer onun yanında sadece iki gün kalırsanız, dua eder ve ona bir hafta boyunca sessiz kalmasını ve bu süre boyunca sadece meyve ve sütle beslenmesini söylerseniz hayatı kurtulacaktır.' Daha sonra yazarın aile içi şikayetine basit bir çare üretme nezaketinde bulundu.

V.T.N. : 'Yüzünüzü görebilir miyim, üstad? '

'HUM.' Görünen tek işaret parmağını havaya kaldırdı ve konuşma sona erdi.

Dün gece saat 22.00'den sabah 10.00'a kadar neredeyse zemine yapıştı. Bu durum, hemşirenin yaraya pansuman yapamadan geri dönmesine ve doktorun ikinci kez oraya gelmesine neden oldu. Mutlu gazeteci daha sonra ortak bir arkadaşına mektup yazdı ve diğer mesajı San Thome'a götürdü. İşaret parmağını kaldırarak üstadın önemini anlamak istedi. Bu, kısaca ' Sessizlik. Soru sormayın' anlamına gelir.

26 Temmuz 1952 Cumartesi, Sri V.T Neerlakantan'ın hayatında çok önemli bir gündü. Sabahın erken saatlerindeki meditasyon sırasında mistik ışığın alınının ötesinde , taca, *sahasrara*'ya doğru ilerlediğini gördü ve öğleden sonra her zamanki gibi V.T.N. ile grup meditasyonu yaptı. Yüzü doğuya, yazarın yüzü güneye dönüktü. Orada, yanlarında bir grup saksı bitkisi ve arkasında da uzun kırmızı bir puja çiçeği vardı. Yazar meditasyonu bitirdiğinde V.T.N.'nin gözleri açıldı ama yine trans durumuna geçtiği için boş bir bakışı vardı. Bir şey, yazarın zihinsel olarak ve sürekli Sevgili Babaji ismini zikretmesine neden oldu.

Sri V.T. Neelakantan, ilk defa tanıdık çınlayan sesle konuşan seçkin üstad Babaji'nin tam ve eksiksiz formunu gördü. Yanında, arkasında kısmen gizlenmiş, omuzları yüksekte duran bir kadın bulunan yazarın silüeti duruyordu.

Guru, kendisine meşale olmak isteyen müridinden, adını hatırlayacak bir çocuğu olmasını isterse ne yapmalıdır? Babaji, bu soruyu V.T.N.'ye yöneltti. Hemen cevap verdi. "Neden? Zaten dört çocuğum var". Babaji, tipik bir tavırla işaret parmağını kaldırdı. "Hayır. Senden bahsetmiyorum". Yazarı işaret etti. V.T.N. "Bak, bak" diye bağırarak üzereydi ama bir şekilde kendine hakim oldu.

Bu arada, V.T.N. meditasyonunda tatmin edici bir şekilde ilerliyordu. 27 Temmuz 1952 sabahı, tepeye kadar uzanan düz ışıklı mistik omuriliğin etkileyici vizyonu ve tabandan tepeye doğru sarmal ve hızlı bir şekilde tırmanan bir shakti kızı ile birlikte etkileyici bir vizyona sahip olmuştu. Bu durum yaklaşık bir saat tekrar etti. Şanslı gazeteci kendi deneyimiyle 'sinema gösterisine' sessizce tanık oldu.

Ertesi gün, gece saat 1'de Babaji tekrar geldi. Beklemeden konuştu : "Diğer yanına söyle...."

V.T.N.: "Kağıt ve kalem alabilir miyim?"

Babaji : "Evet".

Yazara iki soru dikte edildi, bunlardan biri kelimesi kelimesine şuydu. "Babaji iletim yapmak istediğinde neden duyarlı olmayı reddediyorsun?". Diğer soru çok kişiseldi.

V.T.N. : "Guru Deva, neden benim Postacı olmamı istiyorsun? Arkadaşlar arasında bile tartışılmayan bazı özel konular var. O, seni görmeyi sabırsızlıkla bekliyor. Neden ona kendin söylemiyorsun?". Arkadaş, işaret parmağını kaldırarak susturuldu.

Babaji : "İlk kitap, onaltı formdan oluşacak, ikincisi ise yaklaşık 400 sayfa olacak".

"Arkadaşına bir fayda sağlamak istiyorsan, salı sabahına kadar, koma başlamadan önce gitmelisin".

Ara bölüm sabaha karşı saat 3'te sona erdi ve bunu meditasyon takip etti. Bugün Shakti kız ortadan kayboldu, onun yerine V.T.N., başının üstünde kendi parlak formunun oturduğunu gördü.

Ertesi gün Babaji gazeteciye, eğer hasta arkadaşının yanında kalmaya giderse dönüş yolculuğu için 'M'den hiçbir şey beklememesi gerektiğini, çünkü 'Boag Yolu Numara 9'u okuduktan sonra senin sadece ondan değil, aktivitelerinden de uzaklaştığını düşünüyor.

31 Temmuz 1952 sabahı V.T.N., ateşi olmasına rağmen trans haline geçti. İçinin derinliklerinden gelen çok ama çok güçlü ışığın dışında hiçbir şeyin farkında değildi. Ancak, saat 12.30'da oğlunun ağlayarak üç kez seslenmesiyle ortamdan haberdar oldu.

1 Ağustos 1952, saat 23.30 civarı idi. V.T.N. uyumak üzereydi. "Uyan, uyan". Babaji, her zamanki hitap şeklini değiştirmişti. V.T.N. sıkıntılarını anlattı ve şöyle dedi: "Babaji, başı olmayan birtakım başağrılarım var." Büyük üstad kahkahalarla güldü.

Babaji : " Otur ve yaz".

V.T.N., ilahi görevin herkülvari doğasından bahsetti.

Babaji: "Bu kadar hikaye yeter. Otur ve yazmaya başla."

Gazeteci, gazyağı lambasını yaktı ve kalemi aradı. Masaya dönerken, fırsattan istifade ölümsüz Kriya üstadı'nın ayaklarına kapandı. Hemen orada bulunan *Satguru*'ya yaptığı kısa bir duanın ardından ilahi eser olan 'Tasavvufun Kilidi Açıldı' adlı eseri yazmaya başladı. Bu kitabı 29 Ekim'de, diğer kitabı ise 31 Aralık 1952'de yayımlaması bekleniyordu. Ailenin bir üyesi müdahale etti ancak V.T.N.'nin kutsal puja odasına girmeye cesaret edemedi. Şans eseri, gazetecinin tasavvufi oğlu Vedagiri, istenmeyen davetsiz misafirleri sakinleştirmeyi başardı. Babaji bu aile içi dramın gülümseyen tanığıydı. Yazmaya yeniden başlandı. Onun lütfu sayesinde, notların yardımı olmadan, Üstad tarafından reddedilen fikirler hızla ardarda geldi. Gazyağı ve mürekkebin olmayışı nedeniyle yazıya son verildi. Babaji gülümseyerek ayrıldı. Değerli Üstad'ın değerli yardımcısı geceyi geçirmek için işi bıraktı. *Jai! Jai Babaji! jai!*

2 Ağustos 1952'de Babaji, ona dinlenmesini tavsiye etti ve ardından gelen meditasyonda V.T.N., *avadhuta* formunun alın merkezinden çıkıp tam önüne oturduğunu gördü. Daha sonra bunu ilginç bir olay izledi. Uzuvarları bir otomobilin parçaları gibi gövdesinden ayrıldı. Bu, istem dışı bir deneyimdi. Birkaç saat bu tuhaf durumda dinlendikten sonra kopan uzuvlar tekrar birleşerek normal haline döndü. Ertesi gün Babaji, V.T.N.'nin yazmasını durdurmak için zamanında müdahale etti ve meditasyon sürecinde önceki günün deneyimi tekrarlandı.

4 Ağustos 1952, Pazartesi

V.T.N., ateşin pençesindeydi. Meditasyon yapma, okuma veya dinlenme girişimleri başarısızlıkla sonuçlandı. Çaresiz bir şekilde "Tasavvufun kilidi açıldı"yı yazmaya devam ederek huzuru bulmaya çalıştı. Ruhun karanlık gecelerini ve hapishane parmaklıklarını konu alan 'Ayrılık vuruşları' alt başlığıyla üçüncü sayfayı tamamlıyordu. Komşunun saati 00.00'yi vurdu. Babaji araya girdi : "Hapishane parmaklıkları ve tehlikeli.... Yeter". V.T.N., ateşi nedeniyle, talimatlarına rağmen kitabı nasıl bilinçli olarak yazmaya başladığını uzun uzadıya anlatmaya çalıştı.

Babaji : "Senin samimiyetinden şüphem yok. Git ve dinlen." Elini kutsayarak kaldırdı ve ortadan kayboldu. İtaatkar gazeteci hemen yatağına çekildi. Bir dakika sonra hayatının en yoğun ürpertisi vücudunu sarstı ve neredeyse tavana geçecek kadar havaya fırlatıldı. Kalbi atmıyordu. Emin olmak için kalp bölgesine dokunmaya çalıştı ama uzuvları hareketsizdi. Kısa bir süre sonra bilincini kaybetti. Dakikalar geçti. Maddi bilincini geri kazandığında, kendini yenileme süreci tüm hızıyla devam ederken kendini yerde yatarken buldu. Her zamanki gibi uzuvlar ayrılmıştı. Ancak V.T.N.'nin aydınlık *avadhuta* gövdesi alınıdaydı ve *avadhuta*'nın her zamanki koltuğundaydı, tam önünde büyük Babaji sessizce oturuyordu. Bu, uzun süre devam etti. Saat sabahın dördüne gelmişti.

Babaji konuştu : "Vücudunun ne kadar kötü durumda olduğunu gör". Ve gitti. Uzuvlar vücudu tekrar birleştirdi. Süreç tamamlanmıştı. V.T.N., sabah saat 10.30'a kadar rahat bir şekilde uyudu.

6 Ağustos 1952, Çarşamba.

Saat yaklaşık 00.00 civarında inatçı ateş, V.T.N.'yi masaya gitmesi için tekrar zorladı. Babaji içeri girdi : "Eh, yapacak bir şey yok. Durmalısın. Dinlenmelisin. Sana söylemiştim."

V.T.N.: "Ama zaman çok kısa. Meditasyon yapamadım. Okuyamadım. Bu yüzden bunu yapacağımı düşündüm".

Babaji : "Hayır, yapmamalısın. Bu yüzden, senin deyimim ile revizyonunu görmene izin vermiyorum. Elli yıllık tecrüben ile 500 milyar insanın aklına ve kalbine güvenmeni istiyorum."

V.T.N.: "Milyonlar mı?"

Babaji : “Milyarlarca. Sen, Narendra gibisin. Kendini, benim faydalanmam için bir silah olarak kullandın. Benim uygulayıcı olabilmem için önce senin aile meselelerini çözmem gerekiyor. Bunu yakında çözeceğim. Ne yazık ki benim dokunduğum insanlar hızlı tepki vermiyor. Oğlu Sukha Deva'nın hasretini çeken ve ancak kendisine *chaya* verildiğinde memnun olan *rishi* gibisin. Kendisi için hiçbir şey istemeyen ama halkının endişelerini düşünen Narendra gibisin. Yazmayı bırakmalısın. Dinlenmelisin. Biliyormusun çocuğum, sen konuştuğum çok az kişiden birisin, belki de son konuştuğum kişisin. Çoğuna dokunuyorum. Çok azını iletiyorum ve daha azı ile konuşuyorum. Çok az sayıdakilerden belki de... sonuncususun. Uyu çocuğum.”

V.T.N. : “Ama Babaji, neden bu eğitimin ters gitmesine izin verdin?”

Babaji : “ sizin harika D.'niz kızının geçmesini ya da kalmasını umursamıyor. Merkezi hükümetde iş arıyor ve bunun için seni kullanmak istedi. Ben de onu kestim. Şimdi uyumalısın çocuğum.”

V.T.N. : “Ama Babaji, ayrılmalı mıyım....”

Babaji : “O... Neden ayrılсын ki? Sana, senin *rishi* ve Narendra gibi olduğunu söylemiştim. Herşey yoluna girecek. Uyu çocuğum.”

Babaji, o günlük oradan ayrıldı. Ne zaman burayı ziyaret etse, hoş kokulu bir parlaklık odayı kaplıyor. Ailenin iki üyesi hoş kokulu çubukların yakılıp yakılmadığını sordu! Kısaca “Hayır” diye cevaplandı.

7 Ağustos 1952, saat 00.00

Babaji : “Çocuğum, bunlar üzerinde düşünsen iyi olur. Bunlar sana düşünmen için bol miktarda malzeme ve bir sonraki kitabın için yeterli donanım sağlayabilir. Dikkatlice dinle, herşeyi hazmet ve sevin. Şimdi hazır mısın?”

V.T.N.: “Evet, Guru Deva.”

Babaji : “ Bir daha asla doğum ve ölüm döngüsünün tuzağına düşme. Her zaman kalbe en yakın olan “BEN”e yakın ol ve aklının başıboş dolaşmasına karşı nöbetini asla gevşetme. Günden güne, geceden geceye ve saatten saate, sana bir kişilik ve o kişiliğe anlam veren tek şey olan içsel 'ben'i ortaya çıkarmaya çalış, onu ışınlamaya çalış. Büyüme ve toparlanma günlerinin sonuna yaklaşıldığında ya da bir şey bu sürecin ilerleyişini sektmeye uğrattığında, fena halde sarsılır ve "Ben" in içindeki "Ben" arayışında tek başına kalırsın. Otobüsü kaçırdığına, yanlış yolda olduğuna ve gideceğin yerden uzaklaştığına dair korkuların o zaman boşa çıkar. Bu yalnızlık duygusu ile sağlıklı bir arkadaşlık kur, kişiliğini kendi karakterinden inşa et. Küçük 'ben'in büyük 'ben' içinde giderek büyümesine izin ver ve çevrene olan ilgin sona erdiğinde, o yok olana kadar ikincisini gittikçe küçült.

V.T.N. : “ Nasıl yapılır bu?”

Babaji : “ Bireyselliğini bütünleştirerek ve kişiliğini parçalayarak. 'Ben' veya 'sen' adıyla anılan şey, yalnızca yaşamı ve zihni olan fiziksel bir beden değildir. 'Ben' ya da 'sen' beş tabakadan oluşuyor derler ama normalde beşte ikisini fark etmeden büyüyörüz. Diğer ikisini de yavaş yavaş ilk üçle eşit derecede parlayacak şekilde, giderek daha fazla ortaya çıkarmalıyız. Sezgi ve içgüdünün karakter ve davranışın şekillenmesinde zeka, taklit veya dürtüden daha fazla etkisi vardır. Duygu ve zekanın değil, kalbin, yani kalpteki içsel adamın size rehberlik etmesine izin verin. Evde, tramvayda, otobüste, tek başına, birlikte, deniz kenarında, bir çiçek ya da bitkinin yanında, 'Ben' in içinde 'Ben'e yaklaşmaya ve ona uymaya çalışın. Bireyselliğinizi yavaş ve emin adımlarla geliştirin. Bağımlılık gereklidir.

Bağımsızlık işe yaramaz. Özgürlük tek başına yeterli değildir. Cinsiyete göre, erkek ya da kadın olarak, işe ya da mesleğe göre, kırsal ya da kentsel, gündüz ya da gece çalışanı ya da yarı zamanlı ya da tam zamanlı çalışan olarak ayrılmış bir kişilik yetiştirmeyin. Kendinizin efendisi ve kendi hizmetkârınız olduğunuzu hatırlayın ve idrak edin. Parçalar halinde değil (çapraz veya dikey veya yatay) dolu, bütün olarak büyüün ve sonra büyüyüp kendi başlarına bütün ve dolu hale gelen diğerlerine katılın (*purnosmi*)... Uyanık mısınız?

V.T.N. : “Evet, Guru Deva”.

Babaji : “ Dikkatlice dinle. Sadece bir kez anlatacağım. Hayır, sadece dokunuyorum. Ama sen farklısın. Meşaleyi sözünle ve eyleminle sürekli yanık tutacaksın. Dinle... Bunu not al.. Birbirinizle, üstünüz veya astınız, öğretmeniniz veya öğrenciniz, eğitmeniniz veya takipçiniz olarak değil, eşitlik çerçevesinde ilgileneceksiniz. Tartışma, kişileştirme veya putlaştırma yok. Her biriniz bir tane yakalasın, yani herbirinizin kendisini geliştirmesine izin verin.

AUM TAT SAT AUM. AUM Shanti Shanti Shanti. (2)

9 Ağustos 1952, Cumartesi.

R.M. grup meditasyonunu henüz bitirmişti. V.T.N. kendisine verilen kağıdı inceliyordu. Saat 18.15'te şu satırları yazdı:

Ey büyük Himalayaların Efendisi (Babaji), tüm Dinlerin Yaşam Efendisi, gücünüzün ve güzelliğinizin dünya üzerinde parlaması için, dünyamızdaki tezahürünüzü sevinçle karşılıyoruz. Gözlerimizi aç ki seni tanıyalım; kalplerimizi arındır ki seni sevebilelim; içimizde doğ ki seni biz olmadan tanıyalım; ve senin mutluluk müjdeni yaymamız için bizi güçlendir ki, yorgun uluslar senin krallığına girebilsinler ve doğruluk ve barış dünyana yayılsınlar”.

Babaji bir görünümde belirdi ve ikimizden de yukarıdaki mesaj (kelimesi kelimesine kaydedilen) üzerinde düşünmemizi istedi ve sonra gözden kayboldu.

11 Ağustos 1952'de Tiruvotiyur Evrensel Barış Tapınağını ziyaret ettik. Her ne kadar misafir odasındaki davranışlar onun hoşuna gitmese de V.T.N. havadar noktanın meditasyon için uygunluğundan oldukça etkilendi. Saat 20.00'deki grup meditasyonu sırasında, parlak *AUM* bir haftalık yokluğun ardından yeniden ortaya çıktı ve şiddetli bir açlık geliştirdi. Araba yolculuğu sırasında açıklama istediğinde yazar, Babaji'nin onun sorumluluğunu üstlendiği ve gerekeni kendisi yapacağı için açıklama yapmakta isteksizdi. Eve döndükten sonra V.T.N. canlandırıcı bir yağ banyosu yaptı ve delici açlığını giderdi ve Tiruvotiyur'da o gün olup bitenler üzerine düşündü: Azizin sevgisi ve daveti, onun deneyimleri vb.

Sat 12'yi gösterdiğinde Babaji geldi.

V.T.N.: ‘*AUM* neden bir haftadır ortalarda yoktu?’

(2) Editör'ün Notu : Daima ‘Om-Shanti-Shanti-Shantihee’ olarak telaffuz edilmelidir.

Babaji : “ Çünkü ona ihtiyacın yoktu. Deneyimini açıklamak istemeyen o azizi ve 'diğer yarını' mı düşünüyorsun? Swami en iyi ihtimalle beni taklit edebilir, oysa sizin beni kişileştirmeniz gerekiyor. Yani onlar, bir otobüs ya da tren yolculuğu sırasında karşılaşıp, kısa süre sonra ayrılacak yolcular gibidirler.

"20 Ağustos'ta kitabı yazmaya başlaman gerekecek. O zamana kadar sen dinlen çocuğum, bu arada ben de ara sıra geleceğim."

"Yarın gidip doktora görün."

V.T.N. : “ Neden böyle yapmalıyım, Guru Deva?”

Babaji : “ Soru sormamalısın. Nedeni zamanı gelince belli olacak. "Sigarayı hemen bırakma. Tapınağının ve vücudunun buna ihtiyacı var"

V.T.N.'ye R.M.'nin Evrensel Barış Tapınağı'nda söylediği sözler hatırlatıldı. Ayrılış arifesinde gazeteci aniden şunları söyledi: "Guru Deva, doktorun günde iki öğün yemek yememi istediğini biliyorsun".

Babaji : “ Evet. Gereken henüz yapılmadı”. On beş dakikalık keyifli bir konaklamanın ardından ayrıldı.

3 ila 4 ons (28,3 gram) kan içeren ilk hareketten sonra V.T.N. Her şeyi bilen Babaji'nin kehanet niteliğindeki tavsiyelerini beğendi.

13 Ağustos 1952 Çarşamba, saat 00.00

Babaji geldi ve sert bir sesle konuştu: "Bundan sonraki okul ücretleri için sen ve 'diğer yarın', mücadele eden bir ruha sempati duymayanlardan dilenmemelisin. Eğer ayın yirmi beşine kadar (ki bu para cezasıyla birlikte okul ücretini ödemenin son günüdür) bu parayı alamazsan, çocuklarının ders çalışmasına gerek yoktur."

'Çocukların ölürken başkalarından dilenmemelisin. Bir bardak suya ihtiyacın olsa bile kendiliğinden gelmelidir. İsteme ."

Gitmek üzereydi. V.T.N. her zamanki gibi ayaklarının dibine kapanmak istiyordu. Üstad onu kontrol etti: "Hayır. Seni, görevim için kullanmayı seçtim. Sadece dediğimi yap." Ara sona erdi.

'Perşembe günü her ikisi için de sessizlik günüydü, dolayısıyla fikir alışverişi, notlar aracılığıyla gerçekleşti. İşaretler rahatsız ediciydi. Babaji'nin dokunduğu kişiler bu duruma uygun olmazsa, yakın gelecekte Karthikeyan'ın eğitiminin ölüm çanları çalabilir. Babaji'ye secde ve Karthikeyan'a iyi şanslar. Bu durum V.T.N.'nin ruhsal huzurunu fena halde sarstı ve hatta böyle bir felaketin yaşanmasındansa ruhundan vazgeçmeyi tercih etti.

15 Ağustos 1952'de saat 00.00'da Babaji aniden geldi. "Ölüm çanı, sadece bir sestir. Çalınmayabilir, çalınsa bile sadece ses olarak duyulabilir. Bir gazeteci olarak kelime oyunlarını bilirsin. Tanrı olarak, kendine değil çocuklarına hizmet etmekte haklısın. Bu senin içindeki Narendra unsurudur." Önceki gün, V.T.N. bacak ağrısından fena halde acı çektiği için yazar, grup meditasyonunun 20 Ağustos 1952'ye ertelenip ertelenemeyeceğini sordu. Babaji bu teklife şöyle değindi: "Grup meditasyonunu

bırakırsan, bu ikinizin de benim için yapılması beklenen işi etkileyecektir. Eğer 'diğer yarın' acıyı düşünüyorsa neden gerekeni yapmıyor?"

V.T.N.: "Ah! Nasıl, Babaji?"

Bir süre durakladıktan sonra Üstad cevap verdi. "Tamam dokunacağım, hayır bu gece onunla iletişime geçeceğim." Kriya Babaji şöyle devam etti: "Bugün 10 Rupî, sizin deyiminizle 'on lakhs' alacaksınız. Bundan Karthikeyan'ın okul ücretini ve geri kalan 5 Rupî'yi öde, 'büyük hanıma' koş. Onun hakkında daha çok konuşuldu".

V.T.N.: "Kitabı 20'sinde yazmaya mı başlamamız gerekiyor?"

Babaji: "Evet, dokunulan kişiler olumlu yanıt verirse ve stenograf varsa, bunu yapıp bir hafta içinde bitirebilirsiniz."

"Görev on ...dür pek iyi gitmiyor..."

V.T.N.: "Guru Deva, on yılı mı kastediyorsun?"

Babaji: "Hayır, on ay oldu. Rahibe bile dokunmayı doğru şekilde anlayamadı. Benim de birkaç günlüğüne tapas'a girmem gerekiyor."

Daha fazla sorgulamaya izin vermeden o gün için ayrıldı.

17 Ağustos 1952 Pazar.

Öğleden sonra 2 civarında. Babaii V.T.N'ye görüldüğünde grup meditasyonuna yerleşmek üzereydik ve bizden aşağıdakiler üzerinde meditasyon yapmamızı istedi:

"Ustanın sözünü bekliyorum

Gizli ışığını izliyorum

Emirlerini yerine getirmek için dinliyor

Kavganın tam ortasında

En ufak bir sinyali görüyorum

Kalabalığın başında

Onun en ufak fısıltısını duyuyorum

Dünyanın üstünde en gürültülü şarkı misali. "

18 Ağustos 1952, saat 00.00:

Babaji: "Dinle çocuğum. Kalbine daha yakın olan şeyin farkına varmalısın ve bunu ihmal edemezsin. Bu farkındalığı geliştir. Her zaman kendi yanında ol ve bunun tadını çıkar. Toplum, kulüp, kurum yok,

birlik, genel organ veya yönetim organının gidip bu rehberlere ve kurallara katılması gerekir. Sen, içeriye ve dışarıya mutlak bir şekilde hükmedersin. Sen ve yalnızca kendin, genel organsın. 'Ben'deki 'ben', içindeki 'ben', yönetim organıdır, yönetendir. Direktör ve vali'dir. Sessizlik ve meditasyon (*mounam ve mananam*) barışın, gücün ve refahın ikiz yardımcılarıdır.

Ebedi ilahi, *AUM Shanti! AUM TAT SAT*'tır.

Eski tarz entegre ev yaşamı, kuşaktan kuşağa aynı yerde yaşayan ailelerin yakın birlikteliği ve deneyimli yaşlı kişilerin yaşam sanatı ve yaşam biçimi konusunda tavsiyeleri, gelişmiş bir medeniyetin saldırısının şokları, kaba sarsıntıları ve sert darbeleri, genç erkek ve kadınları iklim değişikliğinin etkilerine karşı sağlam tutmak için kullanıldı. Modern yaşamın stresi ve gerilimi, mekanın aşırı parçalanması ve zamanın dakikalara bölünmesi, telaşlı yaşam tarzı, belirli bir dakika içinde programlara yetişme telaşı, sınıflarda, trenlerde, otobüslerde yabancıların arasında itişip kakışma, sinemalar, konferanslar, restoranlar ve oteller, hepsi yüksek basınçlı yaşamın hızını artırdı.

Romanlardaki nefes kesen heyecanlar, yürek parçalayan gerilim anları ve ardından nefes darlığı, rahatlamak için iç çekmeler ve sinirlerin yatışması, kalbin, aklın ve bedenın batma durumundan kendi kendine yardım arayan aşırı gergin duygularla sonuçlanır.

Tam olarak toplu yaşam değil, günümüzde çoğu insanın yaşadığı, eşyalarla, kitaplarla, elbiselerle, kişisel eşyalarla dolup taşan, tıktık tıktık bir hayat... Yaşamın içindeki birçok belirsizlik nedeniyle bir yerden bir yere geçiyor, eğlenceden eğlenceye dolaşıyoruz. Para yetersizliği ve işimizdeki veya mesleğimizdeki güvensizlikler nedeniyle, bir umut çapası bulma veya bir dinlenme cennetine ulaşma inancımızı hızla kaybediyoruz. İhtiyaç anında bizi teselli eden bir zihin, sempatik bir kalp, neşeli bir yüz ya da bir umut arayın; bu sizi, tamamen batma hissinin zihinsel çabası ve umutsuz ve kara bir bakış açısının getirdiği zihinsel çabadan kurtaracaktır.

O an için, insanları bazen ya da sık sık ele geçiren o kriz için her derde deva ya da her şeye hizmet eden bir yardım yoktur. Dostça tavsiyeler, ilgisiz yardım ve güvenli bir ipucunun kesinliği vardır. Bu gerilim veya dönemde ya dokunacak ya da 'istenmeyen bagajlarınızın' saklanması için onlardan sorumlu olacak bir Satguru'nun ortaya çıkmasıyla düğümlerin çözülebileceği ve sorunların hafifleyeceği aşikardır.

Sessizce, belki de karanlıkta gece gündüz tek bir amaç uğruna, insandaki Tanrı'ya hizmet etmek için çalışacak, samimi, kendini teslim etmiş büyük bir işçi topluluğu istiyoruz. Eğer ülke bu kadar çok sayıda işçi üretebilirse, bağımsızlığın kazanılması hedefine ulaşılabilir. Bu nedenle, her topluluktan ve her devletten insan, başka hiçbir şeyle ilgilenmeden sessizce ve belirsiz bir şekilde çalışacak çok sayıda işçi yetiştirmek zorundadır. Kâinattaki en güzel şey, iyi bir insanın doğru şekillenmiş hayatıdır. Bu tür bir yaşam tesadüfi değildir. Bu, bir Satguru'nun lütfu ve merhameti sayesinde her türlü şüphenin ötesindedir. Bu, oldukça yaratıcı bir sanat eseridir. Bir insanın yaşamı her şeyden önce güzel bir yaratım olmalıdır. Yaşamın en büyük başarısı, sonunda sonsuz yaşamı nasıl yaşayacağını bilebilsin diye, kişinin kendini sürekli olarak yeniden yaratmasıdır. Bu nadide şahsiyetle karşılaştığımızda, onun ahlaki güzelliğini fark etmeden duramayız. Bu, istisnai ve çarpıcı bir olgudur, insan bunu asla unutamaz. Bu güzellik biçimi doğanın güzelliğinden çok daha etkileyicidir. İlahi armağanlarına sahip olanlara tuhaf, açıklanamaz ve anlaşılmaz bir güç verir. Bu, akıl gücünü, bilimden, sanattan ve dini ayinlerden çok daha fazla artırır. Ahlaki güzellik medeniyetin temelidir.

Uyanık mısın çocuğum, bütün bunların sıkıcı olduğunu mu düşünüyorsun?"

V.T.N.: "Hayır, Guru Deva, babam, Tanrım, Herşeyim!"

Babaji: "Dikkatle dinle. Tüm dikkatin benim üzerinde olmalı. Bütünleşmiş, sakın, istikrarlı bir birey olarak büyümeni istiyorum. Kendini içsel olana ver,' o zaman herhangi bir insanın meydan okumasıyla, her yerde ve her yerde karşılaşabilirsin. Derin düşünmek için içeri girme, içeri gir ve hükmet. Yapacak mısın?"

V.T.N.: "Senin lütfun ve merhametin sayesinde, Sana gerçekten ve asil bir şekilde hizmet etmeye ve senin için mükemmel bir silah olmaya çalışacağım."

Babaji: "Unutma ve anla çocuğum, tam zamanında ve zaman diliminde uyum sağlamanın muazzam sonuçları vardır. Tütün erkeğinin bir Lotus, dışının ise bir İnci olduğunu hissetmeye başla. Doğadaki tüm aktiviteler ritmiktir. Pratik yaparak düşünce gücünü aynı anda, günlük ve sistematik olarak aktif ve duyarlı olacak şekilde geliştirebilirsin. Düşünceler coşkuludur. Yakalanması zordur. Esir alınmalı ve kaçak olarak tutulmalıdırlar. Sakın ve toparlanmış ol, zihninde bir noktaya odaklan ve... bekle. Sacchidananda'nın ışığının düşünceleri daha sonra buharlaşacak ve kaynaktan, tüm düşüncelerin kaynağından akacak. Bazıları (insanlar) 'Yakup'un Merdiveni'nden yükselen veya *Paramapadam* tarafından inen düşünceye ulaşmaya çalışırlar. "

V.T.N.: "Ama Babaji. Yakup'un Merdiveni ve *Paramapadam* nedir?"

Babaji: "Sabırlı olmalısın evladım. Sabrını, sabırla yormalısın. Unutma her şeyin bir zamanı vardır ve her şey, kendi zamanında olur. Ve şimdi şunu açıkça anla... Sadece bir kez söylüyorum... hayır daha sık, sadece dokun. *Sacchidananda*'nın ışığının düşünceleri bir kez oluşturulduktan sonra somut madde kadar katıdır ve kalıcı olur. Bir kişi, 'bir şey' olmalıdır. Bir şeyin değerli olabilmesi için kendisine, meslektaşına, bağımlısına veya akrabasına faydalı ve hoş olması ve sonuçta Tanrı'nın bir süsü olması gerekir. O, bütünlüktür , bu, bütünlüktür. Bu bütünlük, diğer bütünlükten kaynaklanır ve bu bütünlüğü diğer bütünlükten alırsan geriye sadece bütünlük kalır."

18 Ağustos 1952,

Ayrılmak üzereyken Babaji, ikimizin de grup meditasyonu yaptığımız sırada başka bir kişinin de meditasyon yapmasını önerdi. V.T.N.: "Posta görevlisi olmamı ister misin?"

"Hayır, telgraf görevlisi," Babaji kıkırdadı.

19 Ağustos 1952, saat 00.00:

"Bunu bir yere not et. Bilgelik, saf kalbin tapınağından parlar. Bilgelik, yaşamın yapısının tacıdır. Bu nedenle çocuğum, İlahi Bilgeliliğin Sonsuz Işığını tüm yazılarında, kitaplarında ve daha da önemlisi günlük yaşamında heybetli ifadelerle anlatmalısın."

V.T.N. "Babaji bana talimatlarının her kelimesini harfîyen takip etme lütfunu ver.

Babaji: "Dinle çocuğum, sözümü kesme. Lütfum dökülecek, sürekli ama tamamen uyanık olmalısın. Her zaman tetikte olmalı ve söylenebilecek en ufak bir ipucunu dinlemeli ve düşünmelisin. Tek amacınız, mezhepçilik ve dar görüşlü taassubun kirletmediği manevi bilgiyi yaymak olmalıdır. İnsanlık bir yandan dinsizliğin tehdidi altındayken, diğer yandan din adı ve kisvesi altında gizlenen

yanlış doktrin ve dogmalarla boğulmaktadır. Gerçek dinin bölmediğini, birleştirdiğini unutmayın; yaralamaz ama iyileştirir; öldürmez ama kurtarır. İnsanı yıkımdan kurtarabilecek tek şey olan ilahi yaşamın gerçek ilkelerini (her fırsatta) yayınlamak için durmadan çabalamak sizin ayrıcalıklı payınızdır, çocuğum. Seni özel olarak seçtim ve bu Herkülvari kendini kurtarma görevine, başka bir deyişle dünyayı kurtarmaya hazırlanıyorum. Bunu benim için yapar mısın?

V.T.N.: "Guru Deva, Lotus Ayaklarına tutunuyorum ve bu duruma denk olmamı sağlamak senin görevin."

Babaji: "HUM... İfadeleri farklı da olsa, dinin ruhu birdir. Bilmeyenler din adına kavga eder, birbirlerinden nefret ederler. Ama bilenler bütün dinlere saygı gösterir, o imana uyarlar. Bu, kendilerine en çok yakışan şeydir. Mesela Hinduizm diye bilinen şey aslında bir inançlar federasyonundan başka birşey değildir. Ne zaman ve hangi şartlarda ortaya çıktığını kimse bilemez. Her ne olursa olsun, Hinduizm'in eskimeyen, *Sanatana*, herkes için bilgelik, sevgi ve umut dini olduğu kabul edilir. Vedalar ve Upanishad'lar Hinduizm'in temellerini oluşturur. Gita öğretilerin özünü verir."

"Şimdi Gita'nın Lord'unun, Kurukshetra savaş alanında büyük savaşçı Arjuna'ya Hindu düşüncesi ve yaşamının temelleri üzerine konuşmasını dinleyin. 'Ruh hiçbir zaman doğmadı, ruh var olmayı asla bırakmayacak; asla zaman olmadı. değildi; bitiş ve başlangıç rüyalarıdır! Ruh, sonsuza kadar doğuş, ölümsüz ve değişmez olarak kalır. Ölüm, her ne kadar ölü gibi görünse de her şeye dokunmamıştır. Yüce Ruh'a giden yol, kişiye verilen işi yerine getirerek bencil bir düşünce olmadan insanlığa aralıksız hizmet etmekten geçer." Onun için evlatlarımdan en sevgilisinden daha sevgili olan evladım, çalışmayı ibadete çevir, sen de amel zaatlarından kurtul. İbadetin belli bir şekli yoktur. Kişinin bağlılığı, samimiyet ve inanç olduğu sürece Tanrı'nın idrakiyle sonuçlanacaktır; Çünkü bütün yollar Bana çıkar. Bu öğretiyi zaman zaman insanlığa açıklamak, iyileri korumak ve kötülerini cezalandırmak için her çağda kendimi bedenlendiriyorum. O halde her şeyinizi Bana teslim edin, Bana sığın ki, sizi her türlü günahattan kurtarayım."

Kökeni İsa'dan önceki beşinci yüzyıldaki Gautama Buda'nın öğretilerine dayanan Budizm'in bir dünya dini haline geldiğini de düşünebilirsiniz. Bir prens olarak doğan Gautama, korunaklı bir yaşam sürdü. O, hassas bir şekilde yetiştirildi ve onu hukuk hayatı ve sıradan toplum ile ilgili bilgilere her türlü temastan uzak tutmak için birçok girişimde bulunuldu. Ancak bir gün genç prens korumasız bir yolculuğa çıktı ve yaşlılık, hastalık ve ölümün gerçekleriyle ve tüm bu deneyimlerden üstün hale gelmiş birinin işareti olan dinginlikle karşılaştı. Çok geçmeden Gautama'ya feragat çağrısı geldi ve Prens Siddharta çağrısına uydu.

Uzun ve zorlu bir arayışın ardından Sezgi yoluyla Hakikati gördü. Kutsanmış olan Banaras'ta kalıyordu. Ve orada, beş *bhikku*'dan oluşan topluluğa hitap etti ve şöyle dedi: "Ey *bhikkular*, dini yaşamı sürdüren kişinin kaçınması gereken iki aşırı uç vardır. Bu iki aşırı uç nedir? Biri, arzuya adanmış zevk hayatıdır. zevk; aşağılık, manevi olmayan, değersiz ve gerçek dışıdır. Diğeri ise bir utanç hayatıdır. Kasvetli, değersiz, gerçek dışıdır. Mükemmel Olan, ey *bhikkular*, bu aşırılıklardan kaçınarak orta yolu, size açılan yolu keşfetmektir. Ve Ey *bhikkular*, Mükemmel Olan tarafından keşfedilen orta yol nedir? Gerçekten, bu Sekiz Katlı Yüce Yoldur. Doğru İnanç, Doğru Kararlılık, Doğru Konuşma, Doğru Davranış, Doğru Meslek, Doğru Çaba, Doğru Dikkat ve Doğru Mutluluk."

19 Ağustos 1952

Konuşma sırasında V.T.N. Babaji'ye şezlongunu teklif etti ama Üstat, *almirahın* yanındaki geyik derisinin üzerinde oturmayı tercih ederken, gazeteci de yavaş yavaş seçkin Kriya Yogi'nin değerli sözlerini yazıyordu. Kötü sağlığı, yazılarının yavaş tempoda ilerlemesine sebep oluyordu. Acı veren enjeksiyondan sonra o kadar yorulmuştu ki, Babaji olmasaydı kalemi bıkkınlıkla yere fırlatırdı. Ayrılma zamanı gelmişti. Hafif bir konuşma oldu.

Babaji: "Her şeyi hazır bulundur. Çelik kalem, kağıt, mürekkep, uçlar, yiyecek bir şeyler..."

V.T.N.: "Neden uçlar?"

Babaji: "Biri kırılırsa diğerini kullanabilirsin. Kitabı bitirmeli.

3 Eylül, her ikiniz de tanıtımı hangi tarihte yazabilirsiniz..."

V.T.N.: "İkimizi mi kastediyorsun?"

Babaji: "Her seferinde sana 'diğer yarının' ve sen bir aradasın dememi beklememelisin. O zaman ikinci kitabı yazmaya başlamadan önce on beş gün dinlen. Bu arada ben de tapasa gireceğim." Bir duraklama oldu. Bunu, doktorun rüyası ve V.T.N.'nin özel meseleleri hakkında bir konuşma izledi. Ara bölüm sona erdi.

20 Ağustos 1952, saat 00.00:

Babaji: "Uyan çocuğum, yapacak çok iş var. Bacağının çok acıdığını biliyorum, ama bu senin insan olarak Tanrı'ya hizmet etmene engel olmamalı. Ve unutma, bu kitap, ne pahasına olursa olsun, 29 Ekim 1952'de Kalküta Kitap Standlarında olmalı. Başlangıçta planlanan 256 sayfadan birkaç sayfa daha az olmasına rağmen. Uyanık mısın?"

V.T.N.: "Evet. Guru Deva."

Babaji: "Şimdi söylediklerimin her kelimesini dikkate al. Gujarat'ta yaygın olan ve Güney Hindistan'da görkemli gününü geçiren Jainizm, yerli bir inanç olan Budizm'in aksine, varlığını sürdürmüştür. Jainlerin son peygamberi ve aynı zamanda birleştirici olan Vardhamana, Buda ile hemen hemen aynı dönemde yaşamış ve onun gibi prenslik düzeni içinde doğmuştur. O da dünyadan vazgeçmiş ve ruhun yoğun yaşamına yönelmiştir. kahraman Mahavira, kısa sürede aydınlanmış ve büyük kahraman Mahavira olarak tanınmaya başlamıştır.

Jainizm Tanrı'ya inanmasa da Tanrı inancını benimser ve Budizm'de olduğu gibi *Nirvana* adı verilen bu hedefe her ruhun ulaşabileceğini ilan eder. Buna giden yol üç mücevherden, Jina veya Galip olarak adlandırılan Mahavira'ya olan inançtan, onun öğretisini bilmekten ve mükemmel davranıştan geçer."

"Şimdi Kral Nami'nin *Jaina* yaşam tarzı hakkındaki konuşmasını dinleyin. Nami, bir keşişti. Indra, bir *Brahmani* kılığındaydı. Kral Nami oğlunu tahta oturttu ve dünyadan elini eteğini çekti. Indra ona feragat yoluna uygunluğunu test edecek bir *Brahmani* kılığında geldi."

Indra şöyle der: "Ey Kral, seni kabul etmeyen tüm prensleri boyunduruk altına al, böylece gerçek bir *Kshatriya* olursun."

Nami yanıtlar: "Bir insan binlerce yiğit düşmanı yense de, kendisinden başka kimseyi fethetmezse zaferi daha büyük olur. Kendinle savaş! Neden dış düşmanlarla savaşalım? Kendini kendi aracılığıyla yenen kişi mutluluğa ulaşacaktır."

Indra şöyle der: "Altınınızı ve gümüşünüzü, mücevherlerinizi ve incilerinizi, kasanızı, güzel elbiselerinizi, arabalarınızı ve hazinenizi çoğaltın; o zaman gerçek bir *Kshatriya* olacaksınız."

Nami şöyle cevap verir: "Kailash kadar büyük sayısız altın ve gümüş dağları olsaydı, bunlar açgözlü bir insanı tatmin etmezdi, çünkü onun açgözlülüğü uzay gibi sınırsızdır, çünkü dünyanın pirinç ve arpa mahsulleriyle, altınlarla ve hayvanlarla dolu olduğunu bilir." Bütün bunların bir araya getirilmesi tek bir insanı tatmin etmeyecek. Kendi kendine yeter olma önlemleri alınmalıdır."

Indra haykırır: "Bu bir mucize! Ey Kral; hayali nesnelerin peşinde harika zevklerden vazgeçiyorsun. Umudun seni mahvedecek." Nami şöyle yanıtlar: "Zevklere arzu duyan, onlara ulaşamaz ve sonunda kötü bir sonla karşılaşır. Öfkeyle batır. Gururla batır; yanılsama, yolunu tıkar; açgözlülük yüzünden her iki dünyada da tehlikelere maruz kalır.." *Brahmani* kılığından çıkıp gerçek formunu ortaya çıkaran Indra, Nami'yi selamlar ve onu şu sözlerle över:

"Bravo. Öfkeyi yendin, bravo! Gururunu yendin, bravo! Aldanmayı ortadan kaldırdın, bravo! Açgözlülüğü bastırdın,

Bravo!

Babaji : "Şimdi çocuğum, binlerce yıldır komşumuz olan Çin'in kadim dini Konfüçyüsçülüğü tadın. Bu ülkede hakim olan diğer iki din ise Taoizm ve Budizm'dir. Taoizm, Konfüçyüsçülüğün yalnızca bir çeşididir. İnancın adını aldığı Konfüçyüs M.Ö. 5. yüzyılda yaşamıştır. Onun yaşamı Hindistan'daki Buda'nın ve Yunanistan'daki Pisagor'un yaşamıyla aynı zamandı. Bu Konfüçyüs terimi, Kung-futsu olan Çince isminin Latince versiyonudur. Konfüçyüs'ün öğretilerinin hakim teması, sosyal refah, insan barışı ve uyumudur. Ona göre toplumun düzeni öncelikle onu oluşturan kişilerin kalitesinden kaynaklanır. Ve kendisine insanların kalitesini artırma görevini verir. Şimdi çocuğum, Konfüçyüs ile iki Çinli beyefendi arasındaki bu başbaşa konuşmayı dinle.

Taze-Kung sordu: "Bir insanın hayatı boyunca doğru olan her şey için uygulama kuralı olabilecek tek bir kelime var mı?"

Üstad dedi ki: "Karşılıklılık böyle bir söz değil mi? Kendine yapılmasını istemediğini, başkasına yapma."

Taze-lu, "Woi hükümdarı, Hükümeti sizin yönetmeniz için sizi bekliyor. İlk yapılması gereken şeyin ne olacağını düşünüyorsunuz?"

Üstad cevap verdi: "Gerekli olan isimleri düzeltmektir."

Taze-lu, "Gerçekten öylemi! Sen hedeften çok uzaksın! Neden böyle bir düzeltme olsun ki?"

Üstad dedi ki: "Ne kadar kültürsüzsün! Üstün bir insan, bilmediği şeylerde ihtiyatlı davranır. İsimler doğru değilse lisan, eşyanın hakikatine uygun değildir. Lisan, eşyanın hakikatine uygun değilse, işler başarıya ulaşamaz, İşler başarıya ulaşmadığında görgü kuralları ve müzik gelişmez, görgü kuralları ve müzik gelişmediğinde cezalar layıkıyla verilmeyecektir. Cezalar layıkıyla verilmediğinde halk elini ayağını hareket ettirmeyi bilmez. Bu nedenle üstün bir insan, kullandığı isimlerin uygun şekilde söylenmesini ve söylediklerinin uygun şekilde yapılmasını gerekli görür. Üstün bir insan sözlerinde yanlış hiçbir şeyin olmamasını ister. Beyefendilerin hayranlık duyduğu üç şey vardır.

O, Cennetin emirlerine, büyük adamlara ve bilgelerin sözlerine hayranlık duymaktadır."

20 Ağustos 1952.

İlk bölümü bitirdikten sonra V.T.N sordu, "Guru Deva, ikinci bölümün adı nedir?"

"Bugünlük bu kadar yeter," dedi Babaji, vücudunu oluşturan eter atomları üzerindeki tutuşunu gevşetti ve dağınık bir ışık parçası haline geldi; bu ışık, titreşen küçük gazyağı alevini sallayarak yarım dakika içinde yok oldu.

BABAJI'NİN SESİ

KRIYA YOGA ÜZERİNE ÜÇLÜ ESER

'Babaji'nin Sesi ve Tasavvufun Kilidi Açıldı', 'Babaji'nin Tüm Hastalıkların Ana Anahtarı (Kriya)' ve burada yeniden basılan 'Babaji'nin Ölümün Ölümü (Kriya)', dünyanın yaşayan en büyük manevi ustalarından birinden gelen derin ve önemli ifadelerdir. Yazar Satguru Kriya Babaji Nagaraj, bunların sonunda Kriya Yoga Misyonu için güçlü bir ilham ve destek kaynağı olacaklarını öngördü: Çeşitlilikte birlik, dünya barışı ve Tanrı'nın farkındalığı. Bu eserler, daha yüksek bir yaşamı arzulayan herkese ilham verecek ender mücevherlerdir.

1952 ve 1953 yıllarında Babaji, her gece mistik ve saygın bir gazeteci olan "sevgili çocuğu" Sri V. T. Neelakantan'ın Hindistan'ın Madras kentindeki Egmore'daki evinde görüldü. Babaji'nin öğrencisi Neelakantan ve "diğer yarısı" S.A.A. Ramaiah'dan bir isteğı vardı. Kriya Yoga Hareketinde yeni bir aşamanın başlayabilmesi için öğretilerinin kayıt altına alınmasını istedi. Bu kitapların yayınlanmasıyla birlikte Kriya Yoga'sının dünyanın dört bir yanına yayılacağını söyledi. Babaji bu üç kitabı V.T.Neelakantan'a kelimesi kelimesine yazdırdı.

Bu kitaplar okuyucuya zamansız gerçekleri pratik bir şekilde benimseme ve mükemmel Tanrı-Hakikat Birliğinin bilimsel sanatı olan Babaji'nin Kriya Yoga'sını öğrenme konusunda ilham verecektir.

Babaji's Kriya Yoga Order of Acharyas, Inc.

196 Mountain Road . P.O. Box 90

Eastman, Quebec . Canada J0E 1PO

Tel: +1(450) 297-0258 . Fax: +1(450) 297-3957

www.babajiskriyayoga.net • info@babaji.ca

Babaji's Kriya Yoga

Order of Acharyas